

אש. תא חזי, פד פרא קדשא ברין הוא
עלמא, אתקין ליה שבעה סמכין על מה
דקיימא, וכלהו סמכין קיימי בחד סמכא
יחידאי, והא אוקמוה. דכתיב, (משלי ט) חכמות
בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה. ואלין
פלהו אינון קיימי בחד דרגא מנייהו דאקרי
(משלי י) צדיק יסוד עולם.

ועלמא פד אתברי, מההוא אתר אתברי.
דאיהו שכלולא דעלמא, ותקונוי.
דאיהו חד נקודה דעלמא, ואמצעיתא דכלא.
ומאן איהו, ציון. דכתיב, (תהלים ג) מזמור
לאסף אל אלהים יי דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבאו. ומאן אתר, מציון, דכתיב
מציון מכלל יפי אלהים הופיע. מההוא אתר
דאיהו סטרא דשכלולא דמהימנותא
שלימתא כדקא יאות (והשתא עי' קמא א כי שם מקומו)
ישראל אתתקפו ביה ברין דנקודי דאורייתא בגין דכל יומא ויומא אתתקף
בר נש בציצית דאתעטף ביה). וציון תקיפו ונקודה דכל
עלמא, ומההוא אתר אשתכלל כל עלמא
ואתעביד, ומגויה כל עלמא אתון.

ותא חזי, וירעם בשמים יי ועליון יתן קולו
וגו', פיון דאמר וירעם בשמים יי,
אמאי כתיב ועליון יתן קולו. הא (ס"א אלא) הקא
רזא דמהימנותא, (ועל מה, ס"א עלמא) דאמינא
דציון איהו שכלולא ושפירו דעלמא, ועלמא
מגיה אתון. בגין דתרין דרגין אינון ואינון
חד, אינון ציון וירושלם. דא דינא ודא
רחמי, ותרוייהו חד, מהקא דינא ומהקא
רחמי.

מעילא לעילא נפקא קול דאשתמע, לבתר
דההוא קול נפקא ואשתמע, כדין
נפקי דינין וארחי דדינא, ורחמי נפקין
ומתפרשן מתמן. וירעם בשמים יי, דא בי

כשפרא הקדוש ברין הוא את
העולם, התקין לו שבעה
עמודים על מה שעומד, וכל
העמודים עומדים בעמוד אחד
יחיד, וברי פרושה שכתוב (משלי
ט) חכמות בנתה ביתה חצבה
עמודיה שבעה, וכל אלה הם
עומדים בדרגה אחת מהם
שנקראת (שם י) צדיק יסוד עולם.

ובשנברא העולם, נברא מאותו
המקום שהוא השלמות של
העולם ותקונו, שהוא נקדה
אחת של העולם והאמצע של
הכל, ומי הוא? ציון, שכתוב
(תהלים ג) מזמור לאסף אל אלהים
ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש
עד מבאו. ומאנה מקום? מציון,
שכתוב מציון מכלל יפי אלהים
הופיע. מאותו המקום שהוא צד
השלמות של האמונה השלמה
כראוי (וכעת ישראל החוקו בו בסודות המצוות
של התורה, משום שכל יום ויום מחזיק אדם
בציצית שמתעטף בה), וציון החזק
והנקדה של כל העולם,
ומהמקום ההוא נתקן כל העולם
ונעשה, ומתוכו נזון כל העולם.
ובא וראה, וירעם בשמים ה'
ועליון יתן קולו וגו'. פיון שאמר
וירעם בשמים ה', למה כתוב
ועליון יתן קולו? הנה (ס"א אלא)
כאן סוד האמונה (על מה עולם)
שאמרנו שציון היא השלמות
והיפי של העולם, והעולם נזון
ממנו, משום ששתי דרגות הן,
והן אחת, הם ציון וירושלים, זה
דין וזה רחמים, ושניהם אחד,
מכאן דין ומכאן רחמים.

ממעלה למעלה יוצא קול
שנשמע. לאחר שאותו הקול
יוצא ונשמע, אז יוצאים הדינים
ודרכי הדין, והרחמים יוצאים
ונפרדים משם. וירעם בשמים
ה', זה בית הדין ברחמים.
ועליון, אף על גב שאינו נמצא